

ב' פיות החרב, ונרתיק החרב הוא סוד אדנ"י דמלכות הכוללת את י"ס דשם הוי"ה, שבק"ש הם מתייחדים, ומכח הייחוד נוצחים ישראל במלחמתן.

סוד רמ"ח תיבות עם ו' כנגד הרומח, המגן והקלע
רומחא, רמ"ח בקריאת שמע, עם שית תיבין
דיחודא, הא רומ"ח והנה הרומ"ח הוא סוד רמ"ח תיבות

דק"ש, יחד עם ו' תיבות של ייחוד פסוק 'שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, [קמ] וביחד הם מנין רומ"ח. **מג"ן עם חרבא, מיכאל גבריאל נוריאל**
שמשין דג' אפהן ועם החרב יש ללוחם גם מגן, דהיינו שסוד מג"ן הוא מיכאל ג'בריאל נוריאל, שהם משמשים את האבות, דהיינו מיכאל משמש את אברהם החתום בחסד, גבריאל משמש את יצחק החתום בגבורה, ונוריאל [קמא] משמש את יעקב החתום בת"ת, ואלו הג' מלאכים הם סוד א"ל שד"י א"ל הוי"ה א"ל אדנ"י, ובכוחם יגנו אלו הג'

מלאכים על הנשמה העולה למעלה ומתחזקת להמית את החיצונים (הרמ"ז). **קשת דזריק תצים, וכל זרע דאינו יורה כחץ אינו מוליד** והנה סוד קשת הוא היסוד שהוא זורק את חיצו שפע הזרע למלכות, והנה כל זרע שאינו יורה כחץ הוא אינו מוליד, [קמב] ומשום כך היסוד הנקרא קשת הוא יורה כחץ במלכות בכדי

אור הרשב"י

הת"ת הכולל חו"ג שאוריאל הוא בחסד דת"ת ונוריאל הוא בגבורה דת"ת שהוא מלשון נור דליק. [קמב] כדאיתא בנדה דף מג עמוד א' אמר שמואל: כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ – אינה מזרעת.

חוייה דהוה מאריך טובא. אמר ליה: כיון דאמליכתיה למעלה ולמטה ולארבע רוחות השמים, תו לא צריכת. [קמ] דהיינו שמחמת מעלת הייחוד של פסוק שמע ישראל הוא נמנה ב' פעמים. [קמא] דהיינו נוריאל הוא אוריאל, והוא סוד

להשפיע בה שפע קיים. **קִירְטָא**, דָּא קְרִיאַת שְׁמַע וְהִנֵּה טוֹד הַקִּלְע הוּא טוֹד הַפֶּה הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע. ה' אֲבָנִין דְּקִירְטָא, (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה וחמשת אבני קלע דוד הוא טוד חמש תיבות של שמע ישראל ה' אלהינו ה'. לְקַבְּלֵיהוּ, (שמואל א יז) וַיִּקַּח דָּוִד חֲמִשָּׁה חֲלוּקֵי אֲבָנִים מִן הַנַּחַל. וְכַד שְׂוִי לְהוֹן בְּקִירְטָא, דְּאִיהִי שְׁפָה, וְאִיהִי שְׂכִינְתָא, אַתְּעֵבִידוּ חָד בְּלָהוּ ה', וְקָטִיל לְפִלְשֶׁתָאָה וּכְנַגְדָם לַקַּח דוֹד חֲמִשַּׁת חֲלוּקֵי אֲבָנִים מִהַנַּחַל, וכאשר הוא שם אותם בקלע שהוא טוד השפה שקוראים בה קריאת שמע, שהיא טוד השכינה, [קמג] אז בזה נעשו האבנים לאבן אחת גדולה ועי"כ הרג את גוליית הפלשתי.

רשב"י והחברים תמחו על גדולת הינוקא

וְעַד כְּעַן זְרִיקְנָא הַאי אֲבָנָא לְסַמָּאֵל, דְּאִיהוּ אֲבָן מְצוֹר, וְהַרְסָנָא מְצוֹר דִּילֵיהּ, וְאַשְׁפִּלְנָא לֵיהּ לְתַתָּא ואמר הינוקא שהנה עד עכשיו, זרקתי את האבן דק"ש על הסמאל" שהוא טוד אבן מצור, ועי"כ הרסתי את המצור שלו והשפלתי אותו למטה. וּבְגִין דָּא אֲמִינָא לְכוּן, אַל יִתְהַלֵּל חוּגְרָא בְּמִפְתַּחַּהּ ומשום כך אמרתי לכם 'אל יתהלל חוגר כמפתח', כי עתה אני בסוד כמפתח השב מן המלחמה (הרמ"ז). כְּעַן יִתְבַּרַר

אור הרשב"י

[קמג] דהיינו שתיבת שפ"ה הוא כמנין שכינ"ה (עטרת צבי), וסוד הדבר שה' האבנים הם חג"ת נ"ה ודוד לקחם מהיסוד הנקרא נחל, והוא שם אותם בקלע דמלכות ובוה הם נכללו כאחד.

הלימוד היומי

לְכוּן, דְּאָנָא יִדְעָנָא אִיךְ מְגִיחִין גְּבָרִין רַבְרַבִּין בְּסִיפִין,
 בְּרוּמָחָא, בְּקִשְׁתָּא, בְּקִירְטָא וּבֹזָה כַּעַת הַתְּבַרֵּר לְכֶם שְׁאֲנִי יוֹדַע אִיךְ
 לַעֲרוֹךְ מַלְחָמָה גְּדוּלָה בְּסִיף וּבְרוּמָחַ וּבְקִשְׁתָּ וּבְקִלְעָ. תַּנְוֹהֲנָא וְלֹא יְכִילְנָא
 לְמַלְלָא קַמֵּיהּ וְאִמַר רַשְׁבִּי לַרְעִיא מִהֵימְנָא, שְׁכַאשֵׁר אִמַר לֵנו הֵינּוּקָא אֶת אֹתָם
 הַדְּבָרִים הֵיינו תְּמָהִים וּמִשְׁתָּהִים וְלֹא יִכְלֹנו לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ, אָמְרוּ לֵיהּ רַבָּנָן, פְּעֵן
 נְחִזִי מֵאֵן יְהֵא מְרוּוּחַ גְּהֵמָא, דְּאֵיהּוּ לְחֵם הַמוּצִיא וְאִז
 הֵינּוּקָא אִמַר לֵנו שְׁעַכְשֵׁי נִרְאָה מִי מְרוּוִיחַ אֶת הַלֶּחֶם הַקָּדוֹשׁ הַמְּבוּרֵר לְאֲכִילָה, שְׁהַמְרוּוִיחַ
 הוּא הַבוֹצֵעַ וּמְבַרֵךְ אֶת בְּרַכַת הַמוּצִיא.

הֵינּוּקָא מְסַבֵּיר לְחַכְמִים סוּד הַרְמַת הַשְּׂכִינָה מִהַפְּסוּק וְהִיא בְּאֲכַלְכֶם מַלְחָם
 הָאָרֶץ

פֶּתַח וְאָמַר, (בַּמִּדְבָר טו) וְהָיָה בְּאֲכַלְכֶם מִלְחָם הָאָרֶץ
 תִּרְיָמוּ תִרְוּמָה לֵיךְ וְאִז פֶּתַח הֵינּוּקָא וְאִמַר לְבָאֵר אֶת מִשְׁכַּב וְהִיא
 בְּאֲכַלְכֶם וְגו', דְּהֵיינו שְׁמִבּוּאֵר בְּפִסּוּק שְׁבַעַת בְּרַכַת הַמוּצִיא צָרִיךְ לְהַרִים אֶת לֶחֶם דְּשְׂכִינָה,
 מִהָאָרֶץ דְּקָלִי. בְּסוּד תִּרְוּמָה שְׁהוּא נוֹטְרִיקוֹן תִּרּוּם ה' (הַרְמ"ז). בְּמֵאֵי אֶתְרִימַת
 שְׂכִינָתָא, דְּאֵיהִי ה' דְּהַמוּצִיא, דְּאֹקִימוּ עָלֶיהָ מֵאֲרִי
 מִתְּנִיתִין, כֹּל הַבוֹצֵעַ, צָרִיךְ לְדַקְדֵּק בְּה' וּלְכַאוּרָה קֶשֶׁה בְּאִיזָה
 כַּח מִתְּרוּמַת הַשְּׂכִינָה הַרְמוּזָה בְּאוֹת ה' דְּהַמוּצִיא שְׁבֹזָה בִּיאָרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה וְאִמְרוּ כֹל
 הַבוֹצֵעַ צָרִיךְ לְדַקְדֵּק בְּה' [קַמַּד] וְעִי"כ עוֹלָה הַשְּׂכִינָה וְנִטְהַרַת מֵאֲחִיזַת הַקָּלִי. אָלָא

אֹר הַרְשָׁבִי

[קַמַּד] כְּדֵאִיתָא בִירוּשְׁלַמִי בְּרַכּוֹת פֶּרֶק ו' רַבִּי יִרְמִיָה בְּרִיךְ קוֹמֵי רַ"ז הַמוּצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וְדָאֵי הָא אוֹקְמוּהָ רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין, מוּזָן וְתָבֵן וְפְטוּרִין
 מִן הַמַּעֲשֵׂר אלא הוא בכל מצוות תרומות ומעשרות, כי זהו סוד שביארו חז"ל ואמרו
 שמוץ ותבן פטורים מהמעשר [קמח]. וְכֹד הִיא בְּמוּזָן וְתָבֵן, אִיהִי בְּבֵית
 אֲסוּרִין, וְלִית לָהּ רִשׁוֹ לְאֶרְמָא לְגַבֵּי מ', לְמַעַבְד עֲמָה
 מ"ה דהיינו שכאשר השכינה יורדת לבריאה בכדי להשפיע למוץ והתבן שהם זו"ן דקלי'
 אז כביכול היא בבית האסורים, ובזה אין לה רשות להתרומם לגבי אות מ' [קמח] דז"א בכדי
 להתייחד עמו בסוד שם מ"ה. וְהֵאֵי אִיהִו תְּרוּמָה, תוֹרָה דְּאִיהִי ה'
 חוּמְשֵׁי תוֹרָה, דְּבָהּ (שמות כד) וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהַר אֲרַבְעִים יוֹם
 וְגו' ורק בכח התרומה היא עולה מהקלי' כי זהו סוד תרומה דהיינו תרום ה', וכן ז"א הוא
 סוד תרומה שהוא אותיות תורה מ', כי חמשה חומשי תורה דז"א נתנו למ' יום, וכמש"כ ויהי
 משה בהר ארבעים יום, ולכן ע"י התרומה עולה השכינה מהקלי' ונעשה ייחוד זו"ן.

אדה"ר אכל חיטה וקרב אותיות ח"ט זו"ן דקלי' לה' לשכינה ולכן צריך לדקדק
 בה' של המוציא שבזה עולה ה' דמלכות מהקלי'
 וּבְמוּזָן וְתָבֵן דְּחֻטָּה, עֲלִיָּה אוֹקְמוּהָ רַבְּנָן, אִילָן שְׂאֵבֶל
 אָדָם הָרֵאשׁוֹן חֻטָּה הָוָה והנה בזו"ן דקלי' שהם סוד מוץ ותבן

אור הרשב"י

וקלסיה מה כרבי נחמיה שלא לערב ראשי
 אותיות.
 [קמח] כדאיתא בברכות דף לא עמוד א'
 דאמר רב הושעיא: מערים אדם על תבואתו
 ומכניסה במוץ שלה, כדי שתהא בהמתו
 אוכלת ופטורה מן המעשר.
 [קמח] וסוד אות מ' הוא תנה"י דז"א המאירים
 בחב"ד דמלכות ועי"כ היא נבנית ונגדלת
 (הרמ"ז).

הלימוד היומני